

[Jens Møller.]

kan også købe roen på arbejdsmarkedet for dyrt, hvis det betyder, at den enkeltes personlige frihed skal undertrykkes ud over det rimeliges grænser.

Jørgen Jensen (DKP):

Ved første behandling gav vi udtryk for, at vi ikke kunne medvirke til dette forslags gennemførelse. Når jeg tager ordet, er det egentlig for at understrege — vi er ikke betænkningensberettigede — at vi altså ikke er blevet overbevist af det udvalgsarbejde, der har været, og fortsat vil gå imod dette forslag.

Jeg synes bare, der er et par bemærkninger, jeg vil sige noget til. Den ene vedrører Arbejdsgiverforeningen og det forbud, man siger de har mod at indgå eksklusivaftaler. Nu er det jo en del af det overenskomstkompleks, vi indgår med Arbejdsgiverforeningen, også for dette område. Jeg kan sige, at fagbevægelsen har overvejet, om vi skulle have eksklusivaftaler i vores overenskomster med Arbejdsgiverforeningen, men modkravet har været, at vi så også gik ind på kun at beskæftige fagbevægelsens medlemmer hos organiserede arbejdsgivere. Derfor har vi ikke kunne kommet igennem med dette, og det har altså ikke været, fordi Arbejdsgiverforeningen ikke egentlig støtter kravet om, at når man er på en arbejdsplads, hvor der er overenskomst, så skal man også være organiseret, men det er simpelt hen, fordi en stor del af fagbevægelsens medlemmer er beskæftiget hos arbejdsgivere, der ikke er medlemmer af Arbejdsgiverforeningen, og det er det, der er baggrunden.

Så sagde hr. Ingomar Petersen, at det var komisk, og at man kunne se det, hvis man havde humoristisk sans. Jeg ved ikke, om det, der ligger her, er komisk. Jeg synes, det er gravalvorligt, at man kan stå og misbruge ord om frihed og magt på den måde, man gør det her. Man siger, at man ikke ser ret til for fagbevægelsen at have eksklusivaftaler. Ja men hvad har man sagt, når man behandlede arbejdsretslovsforslag i dette folketing? Når man diskuterer arbejdsretsloven, og når arbejderne reagerer derude og bliver dømt efter arbejdsretsloven, så siger man: I kan jo bare ændre jeres overenskomst; så er der ikke grund til at lave ulovlige konflikter; sikre jeres overens-

komster! Så gør man det herinde i folketinget, at man påtvinger arbejderne en overenskomst, og så lægger man nu grænser for, hvad der må være i en overenskomst med arbejdsgiverne.

Stadig væk taler man om frihed i et samfund, hvor arbejdsgiverne og kapitalhaverne har hånds- og halsret over arbejderne. Den frihed, man siger der skal være til at være organiseret, eksisterer den frihed også, hvis man vil have arbejde? Jeg kan forsikre om, at der er mange arbejdsgivere, som ikke ønsker de her fagforeningsidioter, som man siger så pænt, der er medlem af en organisation. Der er også mange arbejdsgivere, der siger, at hvis man er for aktiv, kan man heller ikke være på en arbejdsplads. Det, man fremfører her, er efter min mening falsk tale.

Jeg skal ikke knytte flere bemærkninger dertil, blot sige, at vi går imod forslaget.

Brusvang (CD):

Det er mit partis, centrum-demokraternes, opfattelse, at der er visse former for eksklusivaftaler, som er uheldige. Vi er derfor også enige i, at der er noget at rette, og derfor er vi altså også enige i, at vi gerne vil opnå noget af det, der tænkes på med denne formulering.

Dette lovforslag, eller dette oplæg, er meget, meget kort, og vi kan ikke se rettere, end at med det indhold, som den forelagte formulering har, vil man komme til at ramme alt for vidt; man vil komme til at ramme eksklusivaftaler, som det kan være ønskeligt at fastholde muligheden af at have. Derfor kan vi altså ikke gå med til forslaget, som det foreligger.

Disse synspunkter har jeg også meddelt, dengang denne sag blev forberedt af de forskellige partier. Jeg mener, jeg også ved den lejlighed meget klart fik sagt, hvad det var for aftaler, vi fandt burde stoppes, og hvilke der ikke burde stoppes. Derfor er jeg altså lidt ked af, når man siger her, at jeg har spændt ben for et initiativ; det mener jeg ikke er tilfældet.

Vi finder således, at der er en række tilfælde på arbejdsmarkedet, hvor det kan være urimeligt, at en hel del mennesker på en arbejdsplads bliver tvunget til gennem en eksklusivaftale at gå over i en anden organisation, blot fordi denne organisation har